

ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

МАТЕРІАЛИ

ІХ Міжнародної науково-практичної конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА ЗАРУБІЖНОГО
МИСТЕЦТВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ,
МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ,
ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»**

24–26 травня 2024 року

Львів – Торунь
Liha-Pres
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Андрущенко Віктор Петрович – доктор філософських наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік НАПН України, заслужений діяч науки і техніки України, ректор Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Цьобь Анатолій Васильович – доктор наук з фізичного виховання і спорту, професор, заслужений діяч науки і техніки України, ректор Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Охманюк Віталій Федорович – кандидат мистецтвознавства, професор, заслужений діяч мистецтв України, декан факультету культури і мистецтв Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Хацінський Ярослав – PhD, професор, завідувач кафедри музичного мистецтва Поморської академії у Слупську (Польща);

Русаков Сергій Сергійович – кандидат філософських наук, доцент, в.о. директора Навчально-наукового інституту філософії та освітньої політики Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Федоришин Василь Ілліч – доктор педагогічних наук, професор, заслужений діяч мистецтв України, декан факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Розова Тамара Вікторівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософської антропології, філософії культури та культурології Навчально-наукового інституту філософії та освітньої політики Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Прокопович Тетяна Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент, заступник декана факультету культури і мистецтв з наукової роботи Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Каленюк Ольга Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри образотворчого мистецтва Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Авраменко Дмитро Костянтинівич – кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри дизайну Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Зарицький Андрій Олександрович – заслужений артист України, доцент, завідувач кафедри музичного мистецтва Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Козачук Олег Дмитрович – заслужений працівник культури і мистецтв України, доцент кафедри хореографії Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Москвич Ольга Дмитрівна – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри культурології Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Віхляев Михайло Юрійович – доктор юридичних наук, професор, директор Центру українсько-європейського наукового співробітництва.

Актуальні проблеми розвитку українського та зарубіжного мистецтв: культурологічний, мистецтвознавчий, педагогічний аспекти : матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції (с. Світязь Шацького району Волинської області, 24–26 травня 2024 року) ; Волинський національний університет імені Лесі Українки. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. 296 с.

ISBN 978-966-397-390-6

УДК 7((477)+(100))(062.552)

ISBN 978-966-397-390-6

© Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2024

© Українсько-польське наукове видавництво «Liha-Pres», 2024

Література:

1. Ву Гуолінг. Національна виконавська інтонація в камерно-вокальних творах французьких композиторів ХІХ сторіччя. Гуманітарні науки: історія, соціологія, політологія, психологія, мистецтвознавство, 2008. №.2. С. 143-152.
2. Ле Ван Тоан. Жанр Куанхо: традиції та сучасність: автореф. дис... канд. мист.: 17.00.03. Київ, 1998. 21 с.
3. Ма Вей. Концепція форми в музиці Китаю і Європи: аспекти композиції та виконавства: автореф. дис... канд. мист.: 17.00.03. Одеса, 2004. 21 с.
4. Суббота О. В. Особливості моторно-інтонаційної природи музики. Музичне мистецтво і культура. Науковий вісник Одеської державної консерваторії ім. А. В. Нежданової. Одеса. 2001. 2. 145-151.
5. Ян Мінькан. Народні пісні і танці в Китаї. Пекин: «Народна музика». 1996. 323 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-390-6-62>

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ДВИГУН ІННОВАЦІЙ У МИСТЕЦТВІ ТА ДИЗАЙНІ УКРАЇНИ

Шатова О. В.

старший викладач кафедри технологічної освіти

Харламенко В. Б.

кандидат педагогічних наук, доцент,

завідувач кафедри технологічної освіти

*Український державний університет імені Михайла Драгоманова
м. Київ, Україна*

У світі, що проживає нову епоху технологічного прогресу, інновації у мистецтві та дизайні є катализаторами трансформації сучасного суспільства, заснованого на інтеграції передових технологій. Суспільство 5.0 відкриває нові широкі можливості для творчості та самовираження. Ця епоха ознаменована синергією різноманітних технологій, таких як штучний інтелект, віртуальна реальність та Інтернет речей, які надихають художників та дизайнерів на створення вражаючих творінь. Мистецтво та дизайн, на сьогодні, не обмежуються лише фізичним простором, але й перетинають межі цифрового світу, дозволяючи створювати неймовірні враження. У цьому контексті виробничі процеси та соціальна інфраструктура теж зазнають значних змін. Мистецтво та дизайн стають не лише способом самовираження, але й елементами інноваційного розвитку економіки. Виробничі

ланцюги та логістика, засновані на штучному інтелекті, сприяють ефективнішому виробництву та розподілу творів мистецтва та дизайну. Інтелектуальні технології та їх швидке впровадження стають ключовими складовими розвитку сучасного мистецтва та дизайну. Вони дозволяють розширити межі творчості та створювати нові, захоплюючі враження для аудиторії.

Україна, як і інші країни світу, визнає важливість інвестування в розвиток штучного інтелекту в контексті мистецтва та дизайну. Концепція розвитку штучного інтелекту в Україні відкриває нові можливості для творчих індустрій, створюючи сприятливе середовище для інновацій та експериментів у сфері мистецтва та дизайну. Концепцією визначаються мета, принципи та завдання розвитку технологій Штучного інтелекту в Україні як одного з пріоритетних напрямів у сфері науково-технологічних досліджень. Концепцію розроблено відповідно до плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 вересня 2020 р. № 1133 [1]. У цій Концепції терміни використовуються в такому значенні: *штучний інтелект* – організована сукупність інформаційних технологій, із застосуванням якої, можливо виконувати складні комплексні завдання шляхом використання системи наукових методів досліджень і алгоритмів обробки інформації, отриманої або самостійно створеної під час роботи, а також створювати та використовувати власні бази знань, моделі прийняття рішень, алгоритми роботи з інформацією та визначати способи досягнення поставлених завдань; *галузь штучного інтелекту* – напрям діяльності у сфері інформаційних технологій, що забезпечує створення, впровадження та використання технологій штучного інтелекту [3].

Якщо говорити про концепції загалом, то вони передбачають розуміння певної проблеми, але не формулюють керівництва для дій. Стратегії, натомість, є наступним етапом, який вимагає глибшого осмислення об'єкта розробки та завжди має чітку мету. Порівняно з концепціями, стратегії мають на меті досягнення новачійних технологій, визначення наукового потенціалу та потребують джерел фінансування.

Кабінет Міністрів України затвердив Національну Стратегію розвитку штучного інтелекту в Україні на основі Концепції розвитку, яка була прийнята Розпорядженням № 1556-р від 2 грудня 2020 року. Національна Стратегія розвитку штучного інтелекту в Україні – документ національного рівня, який має загальнодержавне значення й визначає пріоритетні напрями для проведення фундаментальних, прикладних та експериментальних досліджень та визначає завдання й заходи для впровадження вітчизняних та світових технологій штучного інтелекту з метою забезпечення національної безпеки та оборони, а також для забезпечення економічного й соціального розвитку України.

Напрями розвитку штучного інтелекту в Україні, що визначені у стратегії, відповідають світовим сучасним напрямам розвитку науки та

технологій. Стратегія розвитку штучного інтелекту в Україні також враховує високий рівень освіти у населення та обмежені фінансові ресурси для наукових досліджень. Згідно з зібраною інформацією від різних галузей, таких як системи безпеки, оборони, освіти та інших, їхній подальший розвиток буде суттєво обмежений без впровадження систем штучного інтелекту. В стратегії відзначається потенціал створення «проривних» технологій в конкретних галузях, зокрема в науці та освіті. Інноваційні підходи в освітній технологічній галузі в умовах цифровізації передбачають широке використання сучасних цифрових технологій та ресурсів для покращення освітнього процесу [2].

Україна свідчить про стрімкий розвиток сфери штучного інтелекту, що стає важливим каталізатором інновацій у мистецтві та дизайні. За останні роки, кількість компаній-розробників програмного забезпечення для застосувань ШІ значно зросла, а спеціалізовані постачальники пропонують широкий спектр рішень, які активно впроваджуються в креативні галузі. Українські компанії, такі як Grammarly, Reface та Ring Ukraine (SQUAD), зарекомендували себе на світовому ринку й стали прикладами успішних інновацій у сфері штучного інтелекту, зокрема в контексті мистецтва та дизайну.

Наукові заклади та заклади вищої освіти активно вивчають та досліджують проблеми штучного інтелекту, надаючи підґрунтя для розвитку інноваційних рішень, не обходячи увагою мистецтво та дизайн. Конференції та заходи, присвячені штучному інтелекту та машинному навчанню, як AI & Big Data Day та AI Ukraine, не лише сприяють обміну знаннями, але й створюють платформи для співпраці між науковцями, розробниками та митцями.

Незважаючи на ці досягнення, важливо відзначити, що в Україні залишаються відкритими питання державного фінансування та підтримки для розвитку цієї галузі. Залучення бізнесу та уряду до сприяння інновацій у мистецтві та дизайні через штучний інтелект має потенціал змінити ландшафт творчих індустрій та забезпечити Україну важливим конкурентним перевагам у глобальному масштабі, що у свою чергу забезпечить статусність та прорив нашої держави на міжнародному рівні.

Література:

1. КОНЦЕПЦІЯ розвитку штучного інтелекту в Україні. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#n8>
2. Інноваційні технології навчання (2017). URL: <https://ukreligieznavstvo.wordpress.com/2019/01/18/itn/>
3. Стратегія розвитку штучного інтелекту в Україні: монографія / А.І. Шевченко, С.В. Барановський, О.В. Білокобильський та ін. [За заг. ред. А.І.Шевченка]. Київ: ІППШ, 2023. 305 с. URL: https://jai.in.ua/archive/2023/ai_mono.pdf